

<http://physicsweb.org/article/news/8/7/12>

2004/07/22

آبرشاره‌گی در گاز - فرمی

فیزیک‌پیشه‌ها بی در اتریش، شاهدها بی قوی برا بی وجود - آبرشاره‌گی در یک گاز - فراسرد - اتم‌ها بی فرمیونی یافته‌اند. رودی گریم [1] و هم‌کاران - ش از دانش‌گاه - اینسبروک [2]، برا بی اولین بار گاف - زوج‌شده‌گی را در یک گاز - فرمی بی فراسرد دیده‌اند. مشاهده بی گاف - مشابه بی در آبرساناها بی سرد در او اخ - دهه بی 1950، گام - مهم بی در شناختن - این مواد بود. این نتایج - جدید با محاسبه بی نظری بی یک گروه - دیگر در فن‌لند هم می‌خواست و شاید - در آموختن - چیزها بی بیشتری در زمینه بی آبرسانی بی گرم و گستره بی وسیع بی از سیستم‌ها بی غیر عادی (از ستاره‌ها بی نوترونی گرفته تا هسته بی اتم‌ها و پلاسمها بی کوارک - گلوئون) مفید باشد.

هر اتم بی (بسته به مقدار - اسپین - ش) یا بزون است یا فرمیون. تفاوت - این دونوع اتم با هم وقت بی آشکار می‌شود که اتم‌ها تا تقریباً صفر - مطلق سرد شوند. اتم‌ها بی بزونی اسپین - صحیح دارند و می‌توانند به حالت - پایه بی کوانتمی بی یکسان بی فروافتند و یک چگاله بی بُس - آین‌شُتین (بی‌ای‌سی) [3] بسازند: این فرآیند - چگالش - اساس - آبرسانی (وجود - جریان - الکتریکی بی بدون اتلاف) است. اما اتم‌ها بی فرمیونی اسپین - نیمه‌صحیح دارند و اصل - طرد - پاؤلی [4] را بر می‌آورند. این یعنی دو اتم - فرمیونی نمی‌توانند حالت - کوانتمی بی یکسان بی را اشغال کنند. اما اگر دو اتم - فرمیونی به هم مقید شوند، ملکول - حاصل بزون می‌شود (چون اسپین - ش صحیح است) و می‌تواند چگالیده شود.

الکترون فرمیون است، به همین خاطر الکترون‌ها باید اول زوج - کوپر [5] بسازند و بعد چگالش - بُس - آین‌شُتین بیابند. (اسم - زوج - کوپر از لئن کوپر - نظریه بی آبرسانی بی بار دین - کوپر - شریفر (بی‌سی‌اس) [6] آمده است). اگر می‌شد این فرآیند - زوج‌شده‌گی بی

کوپر را در یک گاز-اتم‌ها ی فرمیونی باز تولید کرد، چیزها ی زیادی در باره‌ی یکی از بزرگ‌ترین معماها ی فیزیک-مدرن می‌آموختیم. این معما ساز و کار-زوج شده‌گی در آبرسانی ی گرم است.

گُریم و هم‌کاران^۱ش، با یک گاز-اتم‌ها ی فرمیونی ی لیتیم^۲ ۶ شروع کردند، که تا دما ی حدوداً ۵۰۰ نانوکلوین سرد شده بود. به این گاز میدان-مغناطیسی یی اعمال کردند که دقیقاً تنظیم شده بود، چنان‌که اتم‌ها ی فرمیونی را زوج کند و ملکول‌ها ی بزوئی بسازد. بعداً این ملکول‌ها چگالیده شدند و یک بی‌ای‌سی ی ملکولی ساختند.

بعد گروه-اینسپُروک میدان-مغناطیسی را (که شدت-جفتش-اتم‌ها را کنترل می‌کند) تغییر داد تا بی‌ای‌سی به یک گاز-فرمیونی ی پربرهم‌کنش تبدیل شود. سرانجام، با اعمال-یک موج-بس آمیز رادیویی این زوج‌ها را شکستند.

گُریم و هم‌کاران^۳ش، با مشاهده ی طول موج‌ها ی رادیویی یی که جذب-این سیستم می‌شوند توانستند انرژی ی پیوند-زوج‌ها و تغییرات-آن بر حسب-دما را حساب کنند [۷]. این انرژی خود^۴ش را به شکل-یک گاف-زوج شده‌گی در طیف نشان می‌دهد. کار-نظری ی جدید-پایوی ژرما [۸] و هم‌کاران^۵ش از دانش‌گاه-بیوشیلا [۹] هم تأیید می‌کند که این نتایج با تشکیل-زوج-کوپر و ایجاد-آبرشاره‌گی در گاز می‌خواند [۱۰].

گُریم به فیزیکس و ب [۱۱] گفت: "برا ی اولین بار، توانسته ایم مدل‌ها ی نظری در مورد-سیستم‌ها ی فرمیونی ی پربرهم‌کنش (در واقع به اصطلاح گذری‌فاز-بی‌ای‌سی-بی‌سی‌اس) را بیازماییم. اگر شانس بیاوریم، این پژوهش می‌تواند راه ی برا ی ساختن-آبرساناهای در دما ی اتفاق نشان-مان دهد."

[۱] Rudi Grimm

[۲] University of Innsbruck

[۳] Bose-Einstein condensate (BEC)

[۴] Pauli

[۵] Leon Cooper

[۶] Bardeen-Cooper-Schrieffer (BCS)

[۷] Scienceexpress 1100818

[۸] Paivi Törmä

¶

X0/040712

- [9] Jyväskylä
- [10] Scienceexpress 1100782
- [11] PhysicsWeb